Muharrem Ayı ve Aşura Gününün Önemi....

İBRAHİM BÖLÜKBAŞI DİN GÖREVLİSİ

MUHARREM AYI HARAM AYLARDANDIR...

Şüphesiz Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günkü yazısında, Allah katında ayların sayısı on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte bu Allah'ın dosdoğru kanunudur. Öyleyse o aylarda kendinize zulmetmeyin. Fakat Allah'a ortak koşanlar sizinle nasıl topyekûn savaşıyorlarsa, siz de onlarla topyekûn savaşın. Bilin ki Allah, kendine karşı gelmekten sakınanlarla beraberdir. Tevbe : 36

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ
شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ
مِنْهَا اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا
فِيهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا
يُقَاتِلُونَكُمْ كَآفَّةً وَاعْلَمُوا اَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ٣٦

Bu aylardan Muharrem birinci, Recep yedinci, Zilkade on birinci ve Zilhicce de on ikinci aydır.
"Haram aylar" içinde Muharrem ayının ayrı bir yeri ve önemi vardır. Bu ayrıcalığı "Muharrem" adından da fark etmek mümkündür. Zira "muharrem" kelimesi, "haram kılınmış", "hürmete layık" anlamlarına gelmektedir.

1. Muharrem Ayı Haram aylardan biridir.
2. Peygamberlerin duaları kabul edilmiştir.
3. Hicri/kameri takvimin başlangıcıdır
4. Aşura orucu bu aydadır.

Muharrem Ayı’nın Aşura gününde Oruç Tutmanın Önemi

قَدِمَ رَسُولُ اللّهِ صَلَّي اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ فَرَأى الْيَهُودَ تَصُومُ يَوْمَ عَاشُورَاءَ فَقَالَ: مَا هَذَا؟ قَالُوا يَوْمٌ صَالِحٌ نَجَّى اللّهُ تَعَالَى فِيهِ بَنِى إِسْرَائِيلَ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَصَامَهُ مُوسَى. فَقَالَ صَلَّي اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَا أَحَقُّ بِمُوسَى مِنْكُمْ فَصَامَهُ وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ

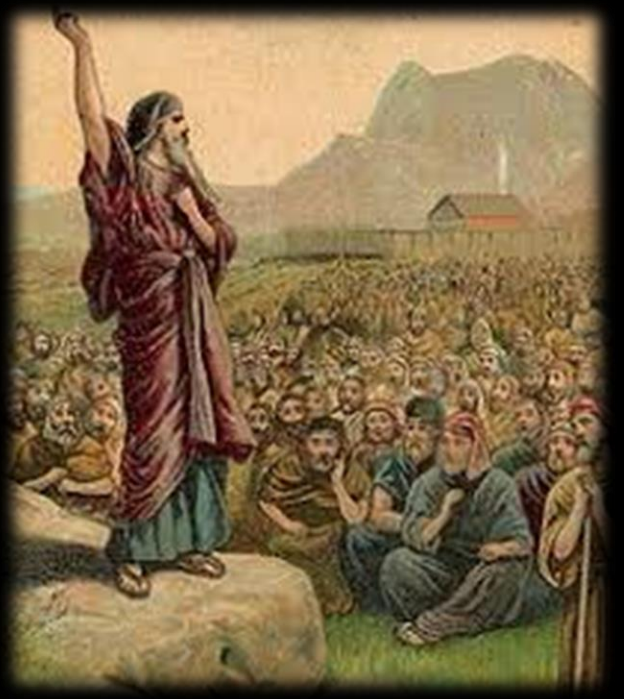

İbni Abbas’ın şöyle değdiği rivayet edilmiştir: “**Hz. Peygamber Medine’ye geldiğinde Yahudilerin Aşûre günü oruç tuttuklarını gördü. “Bu nedir** (niçin oruç tutuyorsunuz)**?” diye sordu**. “**Bu hayırlı bir gündür. Bu, Allah’ın İsrail oğullarını düşmanlarından kurtardığı, bu sebeple de Musa’nın oruç tuttuğu gündür” dediler.** Bunun üzerine Hz. Peygamber (s.a.v.) **“Ben Musa’ya sizden daha layığım”** buyurdu ve hem kendisi bu günde oruç tuttu, hem de başkalarına oruç tutmalarını emretti.” (Buhari,Savm, 69; II,

- أَفْضَلُ الصِّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ شَهْرُ اللهِ الْمُحَرَّمُ،

Aşura Gününde Peygamberlere Verilen İkramlar

1. Hz Âdem (as) ın tevbesi Aşura Günü kabul edilmiştir.
2. Hz Nuh (as), gemisini Cûdi Dağının üzerine Aşure Gününde demirlemiştir.
3. Hz İbrahim (as)'ın oğlu Hz İsmail o gün doğmuştur.
4. Hz Yusuf, kardeşlerinin atmış olduğu kuyudan Aşure Günü çıkarılmıştır.
5. Hz Yakub (as)'ın, oğlu Hz. Yusuf'un hasretinden dolayı kapanan gözleri o gün görmeye başlamıştır.
6. Hz Eyyûb (as), hastalığından o gün şifaya kavuşmuştur.
7. Hz Yunus (as), balığın karnından Aşura Günü kurtulmuştur.
8. Hz Musa (as), Âşura Gününde bir mucize eseri denizi yararak nehri geçmiş ve Firavun ile ordusu sulara gömülmüştür.
9. Hz İsa (as), o gün dünyaya gelmiş ve o gün semâya yükseltilmiştir..

1. Hz. Âdem'in (a.s.) tevbesi Âşura Günü kabul edilmiştir.

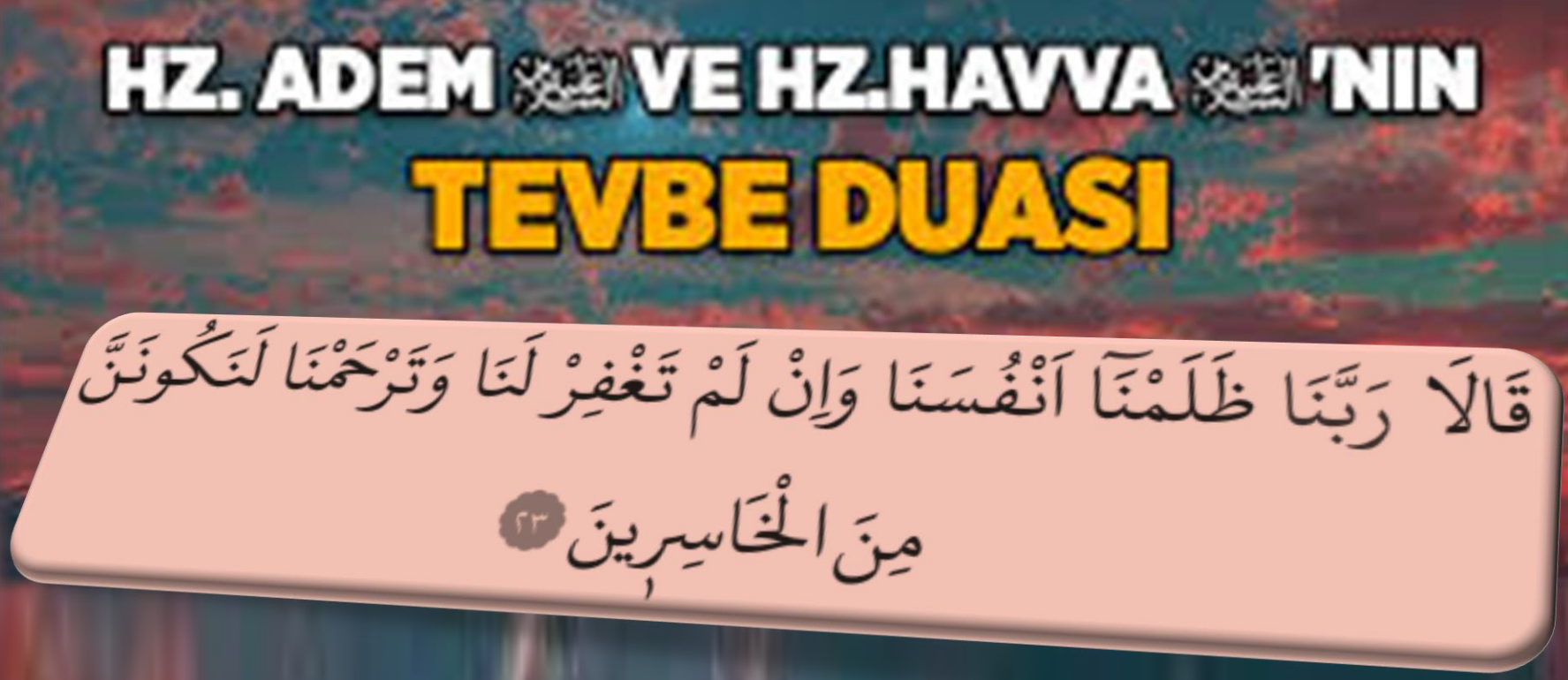

(Âdem ile eşi) dediler ki: Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz. A'râf : 23

2. Hz. Nuh (a.s.) gemisini Cûdi Dağının üzerine Âşura Gününde demirlemiştir.

HZ. NUH (as)

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيهِمْ اَلْفَ
سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِينَ عَامًا ۟ فَاَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ١٤

Andolsun, biz Nûh'u kendi kavmine peygamber olarak gönderdik. O da bin eksik elli sene (yani dokuz yüz elli yıl)onların arasında kaldı. Neticede onlar zulümlerini sürdürürlerken tûfan kendilerini yakalayıverdi. Ankebût : 14

فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ١٠

Ben yenik düştüm, bana yardım et diyerek yalvardı. Kamer: 10

قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ١١٧

Nûh şöyle dedi: "Ey Rabbim! Kavmim beni yalanladı." Şuarâ : 117

"Artık onlarla benim aramda sen hükmet. Beni ve benimle birlikte olan mü'minleri kurtar." Şuarâ : 118

فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا
وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ١١٨

Yüce Allah, peygamberinin duasını kabul buyurdu ve ona evvela bir gemi yapmasını vahyetti.

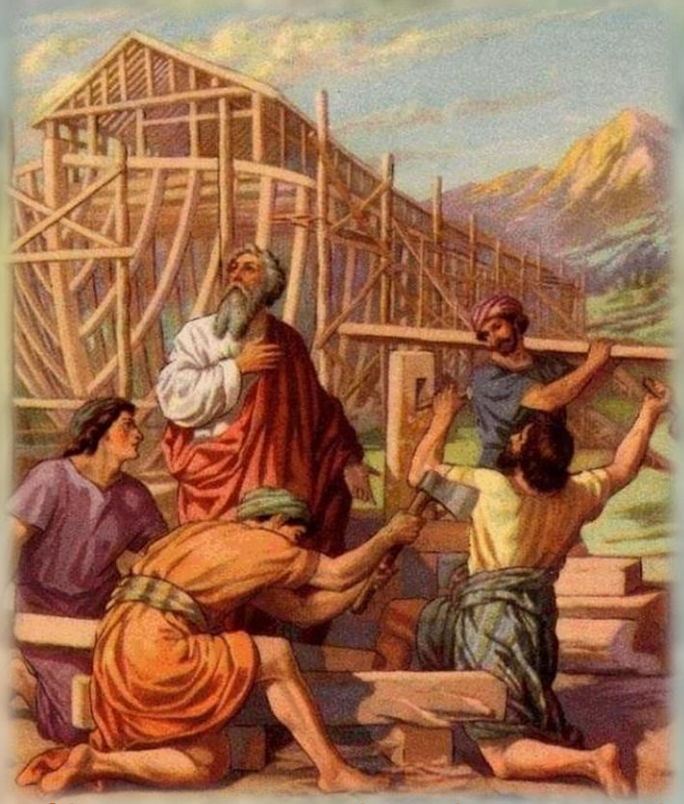

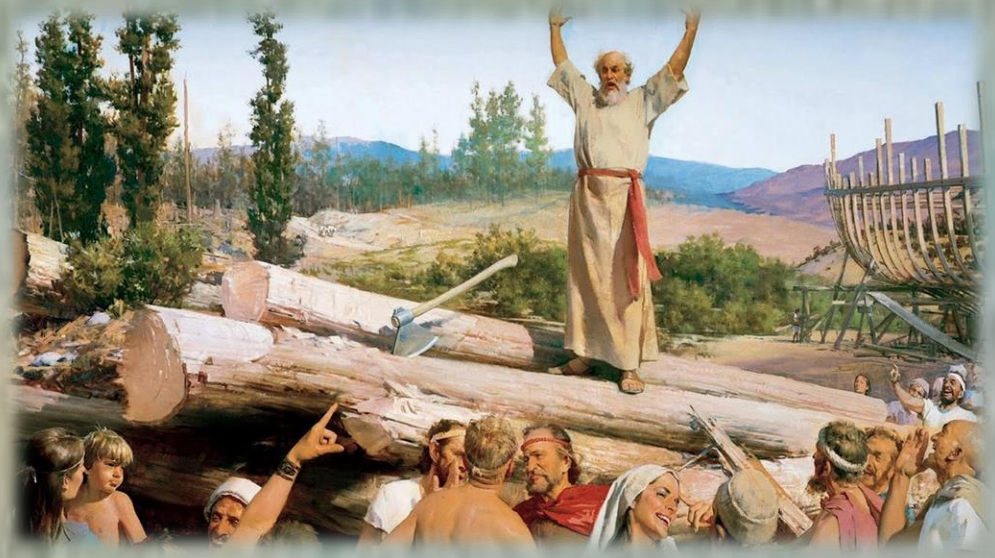

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا

وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِى فِى الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ٣٧

Bizim gözetimimiz altında ve öğrettiğimiz şekilde gemiyi yap, haktan sapanlar için bana başvuruda bulunma! Onlar boğulacaklar!" Hûd : 37

Nûh gemiyi yaparken, kavminin ileri gelenleri yanına uğradıkça onunla alay ediyorlardı. Dedi ki: "Bizimle alay ediyorsanız edin bakalım! Ama bilin ki sizin alay ettiğiniz gibi (günü gelecek) biz de sizinle öyle alay edeceğiz! Hûd : 38

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوا مِنْهُ ۟

قَالَ اِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ۟ ٣٨

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا

بِسْمِ اللَّهِ مَجْرٖيهَا وَمُرْسٰيهَا ؕ اِنَّ رَبِّىْ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ٤١

Nûh, "Haydi gemiye binin! Yüzerken de dururken de Allah'ın adını anın. Şüphesiz ki rabbim çok bağışlayan, pek esirgeyendir" dedi. Hûd : 41

وَهِىَ

تَجْرِى بِهِمْ فِى مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوحُ ِابْنَهُ وَكَانَ

فِى مَعْزِلٍ يَا بُنَىَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ٤٢

ادغام

Derken gemi onları, dağlar gibi dalgalar arasında götürmeye başladı. Nûh, uzak duran oğluna, "Haydi yavrum gel, sen de bizimle birlikte gemiye bin, kâfirlerle beraber olma!" diye seslendi. Hûd : 42

حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ قُلْنَا احْمِلْ
فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ ۗ وَمَآ اٰمَنَ مَعَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلٌ ﴿٤٠﴾

Nihayet emrimiz geldi ve sular coşup yükseldi. Nûh'a dedik ki: "Her türden (hayvan) birer çift ile -daha önce haklarında hüküm verilmiş olanlar dışında- aileni ve iman edenleri gemiye bindir!" Zaten onunla birlikte pek azı iman etmişti. Hûd : 40

فَفَتَحْنَآ اَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿١١﴾

Biz de derhal nehir gibi devamlı akan bir su ile göğün kapılarını açtık. Kamer : 11

وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُوْنًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾

Yeryüzünde kaynaklar fışkırttık. (Her iki) su, takdir edilmiş bir işin olması için birleşmişti. Kamer : 12

Oğlu, "Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım" diye cevap verdi. Nûh dedi ki: "Bugün Allah’ın hükmünden ancak O’nun esirgedikleri kurtulacaktır" derken aralarına dalga giriverdi, böylece o da boğulanlardan oldu. Hûd : 43

قَالَ سَاٰوِيٓ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَاۗءِ ۭ قَالَ لَا عَاصِمَ
الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ۝٤٣

وَقِيْلَ يٰٓاَرْضُ ابْلَعِيْ مَاۗءَكِ وَيٰسَمَاۗءُ اَقْلِعِيْ
وَغِيْضَ الْمَاۗءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ وَقِيْلَ
بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝٤٤

(Sonra) "Ey toprak suyunu yut! Ey gök sen de tut! " denildi. Su çekildi; hüküm yerini buldu; gemi Cûdî’nin üzerine oturdu; "Zalimlerin topunun canı cehenneme!" denildi. Hûd : 44

Hz. Nuh yaklaşık olarak 6 ay su üzerinde kalmış ve aşura günü karaya oturmuştur.

Burada bizlere düşen görev 950 yıl İslam davetini yerine getiren ve sayıca 15 civarında kimsenin hidayetine vesile olan bir peygamberi iyi anlamak, ne için sıkıntılar çektiğini, niçin gemi yaptığını iyi müşahede etmek gerekir.

Bunu sadece aşure yemeği ile kutlamak peygamberi anlamamak demektir.

3-Hz. İbrahim'in (a.s.) oğlu Hz. İsmail (a.s) AŞURA GÜNÜ doğmuştur

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾

"Rabbim! Bana iyilerden olacak bir evlât ver!" Sâffât : 100

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾

Bunun üzerine kendisine akıllı ve edepli bir erkek çocuğu olacağını müjdeledik. Sâffât : 101

4. Hz. Yusuf kardeşlerinin atmış olduğu kuyudan Âşura Günü çıkarılmıştır.

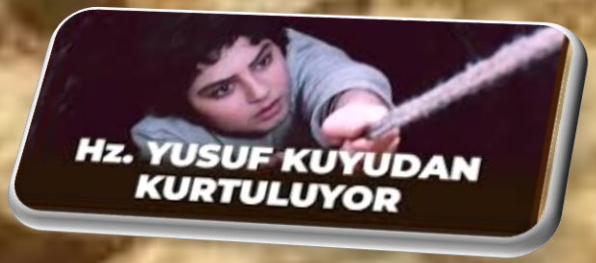

وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ
فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَىٰ دَلْوَهُۥ ۖ قَالَ يَا بُشْرَىٰ هَٰذَا غُلَٰمٌ ۚ
وَأَسَرُّوهُ بِضَٰعَةً ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

kervan geldi, sucularını gönderdiler, adam kovasını kuyuya saldı; "Müjde! İşte bir oğlan çocuğu!" diye bağırdı. Onu alıp bir ticaret malı olarak sakladılar. Allah onların yaptıklarını çok iyi biliyordu. Yûsuf : 19

5. Hz. Yakub'un (a.s.), oğlu Hz.Yusuf'un hasretinden dolayı kapanan gözleri AŞURA GÜNÜ görmeye başlamıştır.

فَلَمَّآ اَنْ جَآءَ الْبَشِيرُ اَلْقٰيهُ عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ بَصِيرًا

Müjdeci gelince, gömleği yüzüne koyar koymaz Ya‘kub tekrar görür hale geldi. Yûsuf : 96

6- Hz. Eyyûb (a.s.) hastalığından AŞURA GÜNÜNÜ şifaya kavuşmuştur.

وَاَيُّوبَ اِذْ نَادٰى
رَبَّهٗٓ اَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِينَ ۚ ٨٣

- Ya Rab)zarar bana dokundu ve Sen Erhamurrahimin sin;yaralarıma merhamet et,şefkatinle muamele eyle. Enbiya,83..

7-Hz.Yunus(a.s)'un duası; AŞURA GÜNÜ balığın karnından çıkması

وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِينَ ٨٧

Zünnûn'u da (Yunus'u da zikret). O öfkeli bir halde geçip gitmişti; bizim kendisini asla sıkıştırmayacağımızı zannetmişti. Nihayet karanlıklar içinde: «Senden başka hiçbir tanrı yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zalimlerden oldum!» diye niyaz etti. Enbiyâ : 87

فَاسْتَجَبْنَا
لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ٨٨

Bunun üzerine onun duasını kabul ettik ve onu kederden kurtardık. İşte biz müminleri böyle kurtarırız. Enbiyâ : 88

8. Allah, Hz. Musa'ya (a.s.) Âşura Gününde bir mucize ihsan etmiş, denizi yararak Firavun ile ordusunu sulara gömmüştür.

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ
وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ٥٠

Bir zamanlar biz sizin için denizi yardık, sizi kurtardık, Firavun'un taraftarlarını da, siz bakıp dururken denizde boğduk.” (Bakara 50)

9. Hz. İsa (a-s.) AŞURA GÜNÜ dünyaya gelmiş ve o gün semâya yükseltilmiştir.

قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ اٰتٰنِيَ الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ٣٠

"Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. Bana kitabı (İncil'i) verdi ve beni bir peygamber yaptı." Meryem : 30

وَجَعَلَنِي مُبٰرَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ ۖ وَاَوْصٰنِي بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ ٣١

Nerede olursam olayım, o beni kutlu ve bereketli kıldı; yaşadığım sürece bana namazı, zekâtı ve anneme saygılı olmayı emretti; beni zorba ve isyankâr yapmadı. Meryem : 31-32

Ümmetin Ortak Acısı:

Kerbela

Âşura gününün manevi ve berraklığı üzerinde Kerbela karanlığının kesafeti de görülmektedir. 61. hicret yılının Muharrem'ine ait 10. gününde Hazret-i İmam Hüseyin (r.a.) 55 yaşında iken Sinan bin Enes isimli bir hain tarafından Kerbelâ'da hunharca şehit edilmiştir. Bu gadr ve zulmün arkasında Emevi Halifesi Yezid, onun Küfe valisi İbni Ziyad vardır. Yarım asır öncesinden

İslam tarihinde özel bir yeri olan Hz. Hüseyin'in Kerbelâ'da şehit edilmesi olayı da yine bu ayda vuku bulmuştur. Bilindiği gibi, sevgili peygamberimizin torunu Hz. Hüseyin, o dönemde cereyan eden siyasi kargaşa ve çatışmalar neticesinde, müessif bir şekilde öldürülmek suretiyle şehid edilmiştir. Bu üzücü olay, Hz.Peygamberi ve ailesini seven mü'minlerin gönüllerinde silinmez izler bırakmıştır.

Hz. Muâviye vefât ettiğinde yerine geçen oğlu Yezid'e Irak ve Hicaz biat etmemişlerdi. Hüseyin b. Ali, Yezid'in fâsık olması gerekçesiyle biat etmemişti. Bunun üzerine Yezid, Medine vâlisi Velid b. Utbe'ye bir mektup yazarak onları da kendisine biat etmeye zorlamasını emretti. Hz. Hüseyin bunu reddetti. Vâlinin kendisini rahat bırakmayacağını anlayınca, aile efradıyla birlikte Mekke'ye gitti. Bu esnâda Kûfe halkı defâlarca mektup yazarak Hz. Hüseyin'i şehirlerine dâvet ediyorlar, kendisine biat edeceklerine dâir teminat veriyorlardı.

HZ. HÜSEYİN'İN SON YOLCULUĞU

Kûfe'den, 150'den fazla dâvet mektubu alan Hz. Hüseyin, Kûfe'ye gitmeye karar verdiyse de, temkinli olmak maksadıyla (zira babası Kûfe'de şehit edilmişti) evvelâ amcasının oğlu Müslim bin Akîl'i Kûfe'ye gönderdi. Müslim, 20 bin kadar kişinin Hüseyin'e gıyâben biat etmesini sağladı. Bunun üzerine Hz. Hüseyin, sevenleriyle birlikte Kûfe'ye doğru yola çıktı. Fakat bu O'nun son yolculuğuydu.

HZ. HÜSEYİN'İN ELÇİSİ ÖLDÜRÜLÜYOR

Saltanâtını tehlikede gören Yezîd, aslında sevmediği bir şahıs olmasına rağmen, zorbalığıyla tanınmış zâlim Basra Vâlisi Ubeydullah bin Ziyad'ı Kûfe vâliliğine tâyin ederek, Hz. Hüseyin'e taraftar toplayan Müslim bin Akîl'i öldürmesini emretti. Bu sırada Kûfelilerin ihânetiyle Müslim yapayalnız kaldı. Zalim ve zorba yönetimiyle halkı korkutup susturan Vâli Ubeydullah, Müslim'i yakalatıp başını keserek Şam'daki Yezid'e gönderdi. Yezîd de, Ubeydullah'a bir mektup göndererek şunları söyledi: "Hüseyin'in Kûfe'ye doğru gelmekte olduğunu öğrendim. Gözcüleri ve silahlı nöbetçileri yerlerine yerleştir. Şüphelendiğini sorgula ve basit bir itham dolayısıyla tevkîf et. Ancak seninle savaşmayanları öldürme. Bütün olan bitenden de beni haberdâr et."

IRAKLILARIN İHANETİ

Bu esnada Hz. Hüseyin Müslim'den daha önce gelen müsbet raporlara istinaden Kûfe'ye doğru yola çıkmıştı. Müslim'in öldürülmüş olduğunu yolda öğrendi. Ama artık her şey için çok geçti. Hz. Hüseyin'e defâlarca mektup yazıp "Senden başkasına biat etmeyiz" diyen 20.000 Kûfeli, çoktan Yezid'in vâlisi Ubeydullah tarafına geçmişlerdi bile. Artık Hz. Hüseyin, kendisine doğru yöneltilmiş mızrakların ve okların üzerine doğru yürüyordu.

HZ. HÜSEYİN YAPAYALNIZ

Iraklıların bu ihâneti Hz. Hüseyin'i ziyâdesiyle yaraladı. Müslim'in de öldürüldüğünü öğrenince büsbütün ümîdini yitirerek, geri dönmeye karar verdi. Fakat bu defâ da Müslim'in kardeşleri ve çocukları izin vermediler Hüseyin'in dönmesine. "Müslim'in intikâmını almadan dönmeyiz" diyorlardı. Hz. Hüseyin çâresiz: "Dileyen geri dönüp, benim âkıbetime ortak olmayabilir" dedi inkisâr içinde. Bu ruhsatı fırsat bilen pek çok kişi derhal geri döndü ve Hz. Hüseyin'i kaderiyle başbaşa bıraktılar. Akrabasından başka kimsesi kalmayan Hz. Hüseyin'in etrâfında erkeklerden sâdece 72 kişi kalmıştı. Kâfile, kızgın güneşin altında Kûfe'ye doğru ilerlemeye devâm etti.

5.000 KİŞİYE KARŞI 72 KİŞİ

Birkaç gün sonra Hur bin Yezîd komutasında 1.000 kişilik bir askerî müfreze çıktı karşılarına. Onları gören Hz. Hüseyin, kuzeye doğru yöneldi. Bu esnâda Kûfe Vâlisi Ubeydullah, Ömer bin Sa'd bin Ebî Vakkas kumandasında 4.000 kişilik bir ordu daha gönderdi. Hz. Hüseyin'e derinden bir saygı duyan Ömer bin Sa'd, bu iğrenç vazîfeyi kabul etmemek için çok direndiyse de, vâlinin tehditleri karşısında boyun eğmek zorunda kaldı.

Hz. Hüseyin, birlikleriyle birlikte Kerbelâ'ya kadar geldi. Zâten Kerbelâ, Belâ üstüne belâ demekti. Çorak ve kurak böyle bir yerde Hz Hüseyin, Fırat nehri yakınında konaklamak istiyor fakat Hur bin Yezid'in 1.000 kişilik ordusu izin vermiyordu. Hattâ Hz. Hüseyin 1 yaşındaki oğlu Ali Asgar'ı kucağına alarak, bebeğin susuzluktan dudaklarının kuruduğunu söyleyip su kenarına gitmek için izin istemiş fakat Hüseyin'in bu isteğine, bebeğin boğazına ok atıp onu öldürerek cevap vermişlerdi.

Aynı gün Ömer bin Sa'd'ın 4.000 kişilik ordusu da Kerbelâ'ya gelmiş ve diğer orduya dâhil olmuştu. Böylece Yezid'in 5.000 kişilik ordusu karşısında Hz. Hüseyin'in sâdece 72 askeri vardı. Bunların da yarısı kendi akrabâlarından oluşuyordu. Hz. Hüseyin son bir ümitle, Kûfeli askerlerin kendisini görünce pişman olacaklarını, düşman safından ayrılıp kendisine katılacaklarını ümîd etmişti lâkin… Yine hüsran ve yine hayal kırıklığına uğradı. Bundan sonra Hz. Hüseyin'i zor günler bekliyordu.

Artık düşmanın, kendisini bırakmayacağını iyiden iyiye anlamış olan Hz. Hüseyin, yakınına mevzîlenmiş Ömer bin Sa'd'a seslendi: "Ben buralara kadar sizlerin ve Kûfelilerin dâveti üzerine geldim. Mâdemki artık beni istemiyorsunuz, bırakın geri döneyim."

Lâkin heyhât… Ubeydullah, kumandanına kesin emrini göndermişti: "Hüseyin'i kayıtsız şartsız teslim al" Ubeydullah'ın bu emrini Ömer bin Sa'd'a getiren Şimr bin Zilcevşen isimli münâfık idi. Vâlinin Şimr'i göndermesindeki amaç, Ömer'in Hüseyin tarafına geçmesini önlemekti. Eğer vazîfesini yapmayıp Hüseyin'i tutuklamazsa, emir ve kumandayı Ömer'den alması da emredilmişti. Bütün bu olanlara rağmen Hüseyin, teslim olmayı şiddetle reddetti.

KERBELA'DA SON GECE

O gece yanındakilere artık ayrılık vaktinin geldiğini söyleyen Hüseyin, bu karanlık gecenin sabahında öldürüleceğini anlamış ve bunu etrâfındakilerle paylaşmıştı. Onlardan, kendisiyle birlikte bulunarak hayatlarını tehlikeye atmamalarını, kaçıp kurtulmalarını istedi. Fakat onlarda vefâ duygusu, can korkusundan ağır bastı. Hüseyin'in bu son gecesiydi. Çadırdaki herkes bunu hissetmiş, Hüseyin'e ağlıyorlardı. O ise tam bir tevekkül ve vakarla onları tesellîye çalıştı. Geceyi, Yüce Allah'a duâ ederek geçirdiler.

Hz Hüseyin, üzerine saldıranlara karşı var gücüyle savaşıyordu. Kûfeliler bir yandan Hz. Hüseyin'i öldürmek istiyorlar, diğer yandan O'na ilk kılıç darbesi vuran şahıs olmaktan, başlarına büyük bir belâ almaktan korkuyorlardı. Fakat Şimr sürekli bağırıp çağırıyor, askerlerine bir an önce Hüseyin'i öldürmelerini emrediyordu. Nihâyet Zür'â isimli bir zorba, Hz Hüseyin'e ilk kılıç darbesini indirdi. Hüseyin, düştüğü yerden kalkmaya çalışırken, Sinan bin Enes En-Nehâî adında başka bir zorba, mızrağını Hz. Hüseyin'e sapladı. Peygamber torunu, başı önüne düşmüş, elleri ve dizleri üstünde dururken, Sinan üstüne atıldı ve başını kesti. Başsız beden yere düşerken, etraftaki Kûfeli leş kargaları bu şerefli bedene saldırarak üstünde ne varsa alıp yağmalamaya başladılar. Hz Hüseyin'in şanlı gövdesi, başsız bir şekilde, kanlar içinde yüzüstü kaldı, güneşin kavurduğu kıpkızıl Kerbelâ toprağında. Hz Hüseyin, 57 yaşında, Kerbelâ'da susuz bırakılarak şehîd edilmişti.

HERŞEY YAĞMALANIYOR

Yağmacılar, Hüseyin safında bulunan tüm çadırlara saldırıp, onları da yağmaladılar. Hz Hüseyin'in 21 yaşındaki oğlu Ali Zeynelâbidîn, ayağa kalkamayacak kadar ağır hastaydı. O'nu da son anda yetişen Ömer bin Sa'd, kurtardı askerlerin elinden. Yağmalanan eşyâlardan kurtarabildiklerini de çadırdaki hanımlara iâde etti.

Öğle güneşi Kerbelâyı kavururken Hz Hüseyin ve 72 şehit bir tarafta, ıraklı 88 ölü diğer tarafta yatıyordu. Hüseyin hânedânından hayatta kalan kadın ve çocuklar, elleri birbirlerine bağlanarak, yol boyunca şaklayan kırbaçlar altında Kûfe'ye kadar götürüldüler. Bunlar arasında Hz Hüseyin'in kız kardeşi Seyide Zeynep, oğlu Ali Zeynelâbidîn ve 4 yaşındaki kızı Sekîne de vardı.

Şimr bin Zilcevşen, Hz Hüseyin'in başını, mızrağının ucuna saplamıştı. Kûfe'ye geldiklerinde peygamber torununun kesik başı, vâli Ubeydullah'ın önüne atıldı. Ubeydullah, herkesin gözü önünde asâsını Hz Hüseyin'in mübârek dudaklarına vurmaya başladı. Bu rezâlete dayanamayan Hz Hüseyin'in kız kardeşi Seyyide Zeynep, vâliye haykırdı: "Çek o pis sopanı kardeşimin dudaklarından. Vallâhi senin vurduğun o dudakları Rasûl-ü Ekrem öperdi." Peygamber torununun Kerbelâ'dan Kûfe'ye mızraklar ucunda getirilen mübârek başı, şimdi de Şam'a, Halîfe Yezid'in huzûruna götürülüyordu. Her ne kadar şiî kaynaklarda Yezid'in bu duruma sevindiği anlatılsa da, Sünnî kaynaklarda bunun tam aksi Yezid'in, Hz Hüseyin'in başını görünce, Kûfe Vâlisi Ubeydullah bin Ziyad'a lânet okuduğu nakledilmektedir.

Kerbela zalimleri hüsrana uğruyor.

Kerbelâ Fâciâsı, tüm zamanlarda Müslümanların kanayan bir yarası olmaya devâm etti. O gün Kerbelâ fâciâsına katılan ve Hz Hüseyin hânedânına saldıranlar, amansız hastalıklar ve devâsız dertlerle telef olup gittiler. Birçoğu da delirerek öldüler.

Yezid'e gelince; topu topu 3 yıl halîfelik yapan ve 37 yaşında ölen Yezid'in bu 3 yılı da iç kargaşa ve isyanlarla geçti. Yezid, 3 yıllık saltanât için Peygamber torununun kanını döktü

FACİANIN TARİHİ: 10 MUHARREM AŞURA GÜNÜ

10 Muharrem sabahı düşman, çoktan savaş vaziyetini almıştı. Hz Hüseyin, çadırlarının üç tarafına çukurlar kazdırarak buralarda ateşler yaktırdı. Esans sürünen, giyinip kuşanan Hz. Hüseyin, Şimr ve Hur bin Yezid'e seslendi: "Ben Hz Muhammed'in torunu değil miyim? Ben ve kardeşim için Resûlü Ekrem'in -Cennet gençlerinin efendileridir- dediğini bilmiyor musunuz? Bu insafsızlık da neden?"

Taş kalpli Şimr, bu konuşmadan hiç etkilenmedi. O sırada Kûfelilerin hiç beklemediği bir şey oldu. Ordu kumandanı Hur bin Yezid, Hüseyin tarafına geçti. 5.000 kişinin 72 kişiye vicdansızca saldırması O'na çok dokunmuştu. Fakat bu durum Ömer bin Sa'd üzerinde menfî bir tesir yaptı, kendisini oyuna getirilmiş gibi hissetti. Akerlerine hücum emrini verdi. Başlangıçta 2 taraf, eski Arap usûlü teke tek vuruşmaya başladılar. Fakat sürekli Kûfeliler kayıp verdiği için toplu hücûma geçtiler. Çarpışma öğleye kadar sürdü. Hz Hüseyin'in etrâfında bir avuç insan kalmıştı. Sâdece bir kişi (Dahhâk) Hz Hüseyin'in izniyle kaçıp, canını kurtarmıştı. Ondan başka hiç kimse Hüseyin'i terk etmedi.

İyi bilelim ki, huzur lu bir toplum halinde yaşayabilmek, Yüce Dinimizin bize öğrettiği karşılıklı sevgi ve saygıya dayalı kardeşliği, birlik ve beraberliği korumakla mümkündür.

Tarihte yaşanmış böyle acı olayları tasvip etmek mümkün değildir. Ancak, bunları ders almak için hatırlayalım. Bu olay, bütün Müslümanları derinden sarsan ve üzen acı bir olaydır.Her zaman, sağduyu lu hareket ederek Allah ve Peygamber sevgisi etrafında kenetlenmeliyiz. Hz. Peygamberi, O'nun aile fertlerini ve ashabını sevmek hepimizin müşterek heyecanı olmalıdır.

"Hep birlikte Allah'ın ipine sarılın ve parçalanıp bölünmeyin"

- Bu acı olayın tasvibi mümkün değildir. Müslümanlara düşen görev, bu tür olayların tekrarlanmasını önleyecek bir bilinç ve anlayışa sahip olmak, kardeşlik, birlik ve beraberliği koruyabilmek ve yüce Allah'ın;

وَاعْتَصِمُواْ بِحَبْلِ اللّهِ جَمِيعًا وَلاَ تَفَرَّقُواْ

- "Hep birlikte Allah'ın ipine / Kur'ân'a sımsıkı sarılın ve parçalanıp bölünmeyin"
- (Al-i İmran, 103)

Müslüman kim? Mü’min kim?

المسلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُؤمِنُ مَنْ أمِنهُ الناسُ على دمائهم وأمْوَالِهِمْ

- “Müslüman, diğer Müslümanların elinden ve dilinden zarar görmediği kimsedir. Mü'min de, halkın, can ve mallarını kendisine karşı emniyette bildikleri kimsedir.” (Tirmizî, İman 12; Nesâî, İman 8)

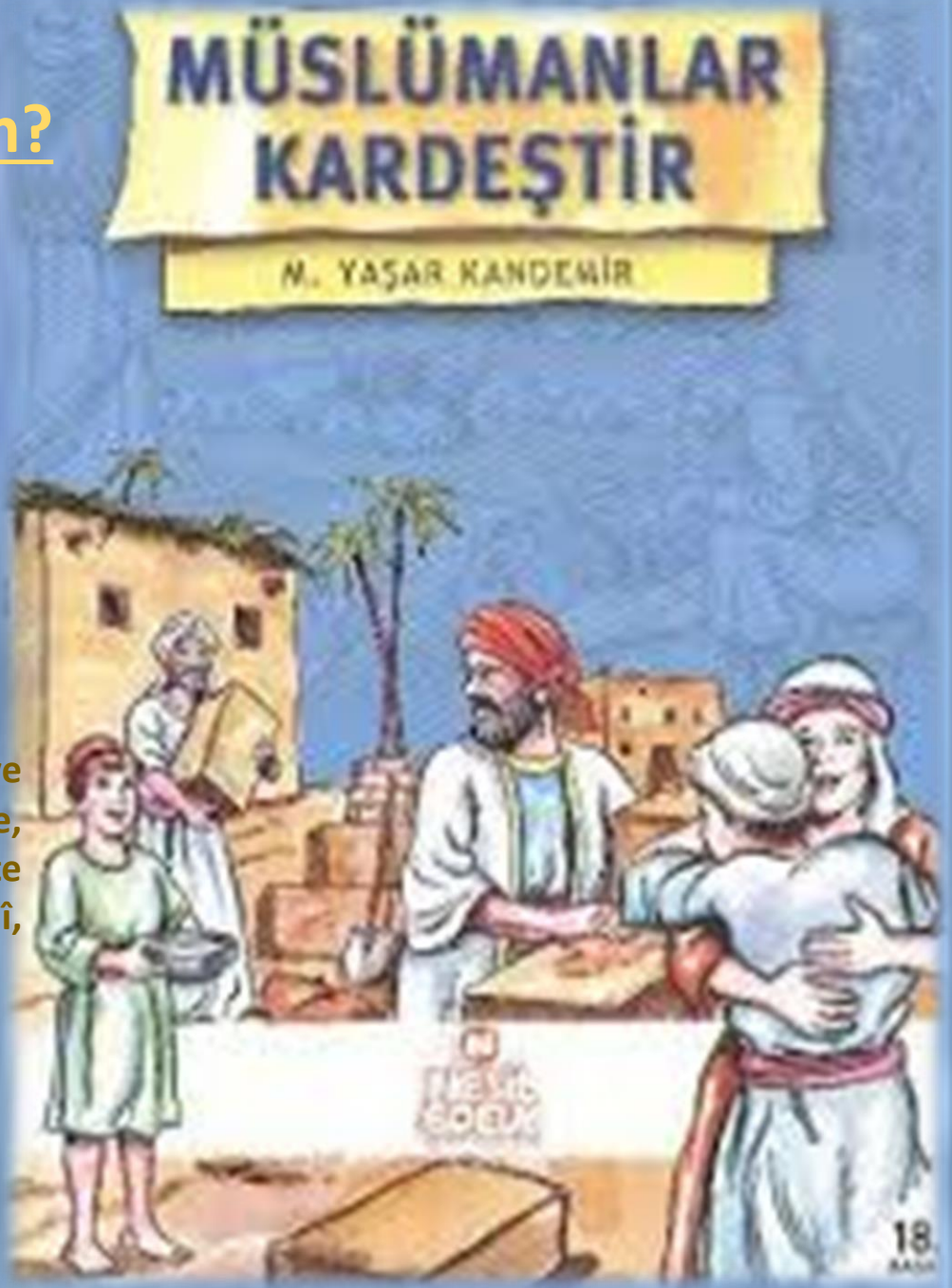

“Müminler ancak kardeştir.”

- Hepimizin Allah'ı, Peygamberi, kitabı, kıblesi, vatanı ve bayrağı birdir. Bu birlik, birbirimize sevgi ve saygı bağları ile bağlanmamızı gerektirir.
- Kardeş olarak yaşamamız Rabbimizin ve Peygamberimizin bir emridir.
- إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ
- **Yüce Allah, "Müminler ancak kardeştirler” (Hucurat,10)**

- Bîr hadiste şöyle buyurular:
- "Her kim Aşura Gününde ailesine ve ev halkına ikramda bulunursa, Cenab-ı Hak da senenin tamamında onun rızkına bereket ve genişlik ihsan eder."(et-Tergîb ve'l-Terhîb, 2:116.)
- Bu aile mefhumunun içine akrabalar, yetimler, kimsesizler, konu komşular da girmektedir.

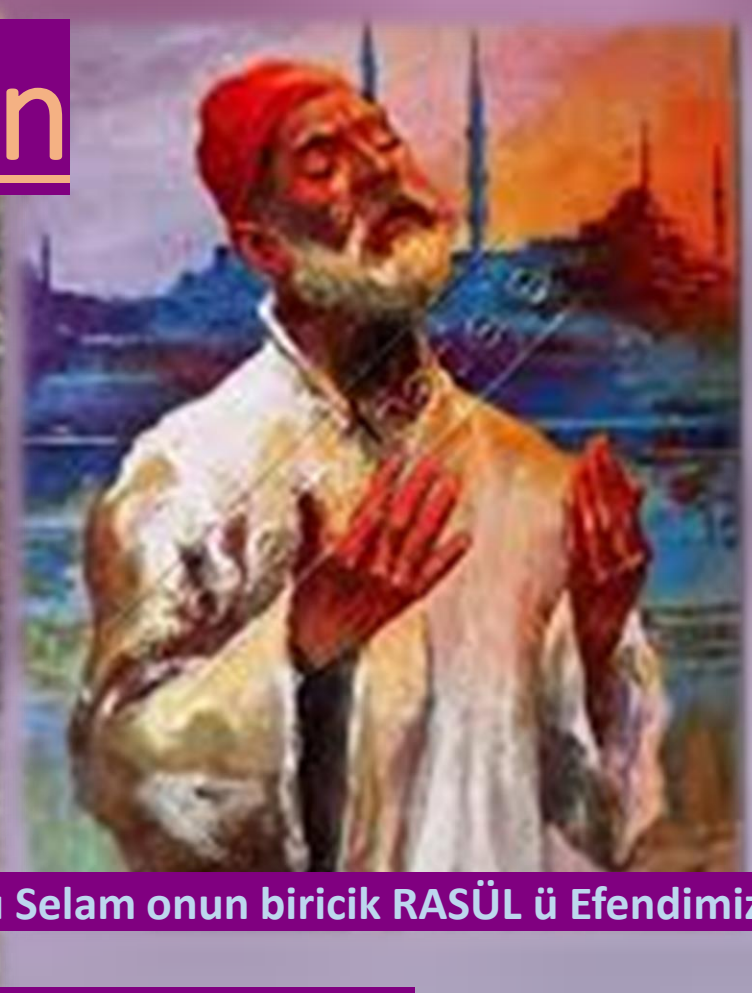

Amin

Hamd alemlerin Rab bi olan ALLAH a mahsustur…Salatü Selam onun biricik RASÜL ü Efendimiz sav ve onun aline eshabına olsun..

Kendinden evvel hiçbir varlık olmıyan…Varlığı,hayatı,kullarına keremi,ziyade merhameti,nimetler bagışlaması sonsuz ve devamlı olan sensin ALLAH ım…

İşte bu yeni yıldır ki,bu yıl boyunca huzurundan kovulmuş şeytandan beni korumanı,daima kötülüğü emreden nefsime galip olmam için yardımını ve beni sana yaklaştıran işlerle meşgul olmamı,senden dilerim.. Ey CELAL ve İKRAM sahibi ALLAH ım….

Ey ERHAMUR RAHİMİN olan RAB bim rahmetinin bereketiyle duamızı kabul et…

ALLAH ın selamı hz MUHAMMED MUSTAFA (sav) ın ve onun alinin ashabının ehli beytinin üzerine olsun

AŞURE GÜNÜNÜZ
MÜBAREK
DUALARINIZ KABUL
OLSUN

SUNDU

TEŞEKKÜR EDERİM DİNLEDİĞİNİZ İÇİN.

İBRAHİM BÖLÜKBAŞI DİN GÖREVLİSİ